

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116228444
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4116228444.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. F., narodený XX.X.XXXX, bytom R. V. XXX, o zaplatenie 457,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. októbra 2019, č. k. 10Csp/175/2016-254, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 248,93 eura s 28 % úrokom ročne od 22.08.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,2 %.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 28. októbra 2019, č. k. 10Csp/175/2016-254 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 248,93 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,72 % (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 708 ods. 1, § 710, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka a § 232 ods. 3, 4, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 457,93 eur s úrokom 28 % ročne z 457,93 eur od 22.8.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel 2.11.2010 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného účet č. L Zmluva sa spravuje aj obchodnými podmienkami a VOP, s ktorých znením bol žalovaný riadne oboznámeným, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa zmluvy bol oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu toho účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov. Podľa bodu 3.8. VOP bol žalovaný povinný mať na účet dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov a akýchkoľvek záväzkov voči banke. Pretože žalovaný si túto povinnosť nespĺnil a na účte sa dosal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, ktorý dlh nevyrovnal, účet zatvoril a tento debetný

zostatok previedol na svoj interný účet. Podľa bodu 3.12 VOP musí žalovaný ako majiteľ účtu toto nepovolené prečerpanie bez zbytočného odkladu vyrovnať a z prekročenej čiastky platiť aj úrok na základe úrokovej sadzby. Podľa vývesky bola 1.7.2017 úroková sadzba 28 % ročne. K žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 2.10.2010, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.10.2016, sadzobník poplatkov účinný od 1.7.2016, výpis z účtu od 1.8.2015 do 21.8.2015, úrokové sadzby produktov účinné od 14.10.2016. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd prvej inštancie rozhodol prvýkrát o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP rozsudkom z 8.11.2017 č. k. 10Csp/175/2016-41 tak, že žalobu zamietol, pretože hoci mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o bežnom účte, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, nemal za preukázané kedy a v akej výške vykonal žalobca na tomto účte príkazy na platby, aj keď na to nemal žalovaný potrebné peňažné prostriedky, a teda jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a či poplatky, na ktoré žalobca započítaval platby žalovaného boli platne dohodnuté, pričom nepredložil ani všeobecné obchodné podmienky platné ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré mali byť súčasťou zmluvy a nepreukázal výšku úroku, ktorý požadoval zaplatiť, pretože predložil potvrdenie účinné od 14.10.2016.

5. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením z 23.1.2019 z č. k. 5Co/61/2018-185 zrušil s odôvodnením, že ak súd prvej inštancie mal dôvodnú pochybnosť o pravdivosti tvrdení žalobcu, nemohol rozhodnúť bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP. Uložil súdu prvej inštancie vyhodnotiť perfektnosť žaloby v zmysle obsažnosti jej podstatných náležitostí s dôsledkami neúplnej žaloby (iba v prípade ak má za to, že žaloba náležitosti neobsahuje), rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie splnenia zákonných podmienok pre taký postup (§ 297 CSP), alebo nariadiť pojednávanie a v zmysle § 181 ods. 2 CSP uviesť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Na nariadenom pojednávaní tak umožní tej strane sporu, ktorej tvrdenie je sporné, aby ho preukázala.

6. Pretože súd prvej inštancie považoval žalobné tvrdenia žalobcu v žalobe opodstatňujúce jeho uplatnený nárok za dostatočné a v súlade so zákonnou požiadavkou pre náležitosti žaloby (§ 132 a nasl. CSP), nariadil na pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcu žalovaného. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Žalovaný na pojednávaní namietal, že všetky jeho záväzky voči žalobcovi mali byť vysporiadané z kúpnej ceny získanej pri predaji bytu na L. ulici, ktorého kúpnu cenu financoval z hypotekárneho úveru poskytnutého žalobcom. Žalovaný sa nevedel vyjadriť, či mal so žalobcom uzavretú zmluvu, ale po oboznámení s výpismi z účtu potvrdil, že v roku 2010 prerábala byt, a preto mohol z účtu vyberať peňažné prostriedky na túto rekonštrukciu, že bol zamestnaný v Thermoprojekte a chodila mu na účet výplata, vklady od matky H. F. a platil z neho hypotéku, a teda potvrdil, že sa tento účet viedol a on ho využíval. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či mu boli dané k dispozícii VOP a sadzobník poplatkov a či sa so žalobcom dohodol na zaplatení poplatkov, ktoré mu vyúčtoval. Namietal, že ho nikto nevyzýval na zaplatenie dlhu, ale potvrdil, že v roku 2014 a 2015 býval na doručovacej adrese, a preto trval na tom, že voči žalobcovi nemá dlh, keďže však tieto skutočnosti nevie preukázať, požiadala o umožnenie zaplatiť dlžnú sumu v splátkach 20 eur mesačne. Túto žiadosť odôvodnil tým, že hoci má príjem 700-800 eur v hrubom mesačne, má zdravotné problémy, pretože bol závislý na alkohole a drogách a spláca dlh voči zdravotnej poisťovni v splátkach 176 eur mesačne a okrem toho má záväzky voči sociálnej poisťovni, zdravotnej poisťovni, z titulu náhrady škody, z trestného rozkazu, voči MV SR. Je nemajetný, bezdetný a žije u matky.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a to zmluvou, VOP, sadzobníkom poplatkov a výpisom z účtu a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti.

8. Zo zmluvy z 2.11.2010 vyplývalo, že žalobca pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s. ako banka a žalovaný ako majiteľ účtu uzatvorili 2.11.2010 o zmluvu o spolupráci, pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej súčasťou mali byť obchodné podmienky k platobným kartám žalobcu, obchodné podmienky pre služby elektronického bankovníctva žalobcu, ďalšie obchodné podmienky žalobcu pre príslušný produkt/službu a všeobecné obchodné podmienky žalobcu všetky v planom znení (ďalej len „obchodné podmienky“). Podľa čl. 1.1 zmluvy bolo obsahom zmluvy zriadenie rastového osobného účtu číslo XXXXXXXXXX, spôsob poplatkovania: balík výhoda, frekvencia výpisov: mesačne,

spôsob doručenia: poštou, na adresu trvalého bydliska ktorým bola L. XXXX/XX, W.. V čl. VI bod 4 zmluvy sa strany dohodli, že žalobca je oprávnený za poskytovanie produktov/služieb zaúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky ich účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. V čl. VII bod 2 zmluvy žalovaný vyhlásil, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaviazal sa ich dodržiavať. V zmluve nebolo dohodnuté povolené prečerpanie tohto účtu. Zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu platných od 1.11.2010 vyplýva, že podľa čl. I bod. 7 má žalobca právo účtovať za poskytovanie bankových produktov alebo služieb poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, podľa čl. III. písm. A bod 15 je žalovaný povinný zabezpečiť na svojom účte taký zostatok, ktorý pokryje všetky splatné poplatky, trvalé príkazy, zrealizované výbery, platby kartou, splátky úveru a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke, podľa čl. III. písm. A bod 23 ak účet dosiahne debetný zostatok, príp. sa prekročí povolené prečerpanie je žalovaný povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prečerpanie v lehote určenej vo výzve žalobcu a žalobca má právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok účtovať na ľarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je uvedený spolu s debetnými úrokmi v sadzobníku. Tieto všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané žalovaným. Z výpisov z účtu žalovaného od 2.11.2010 do 21.8.2015 vyplýva, že žalovaný účet využíval, bol mu naň poskytnutý hypotekárny úver, vkladal na účet peňažné prostriedky, vykonával na ňom príkazy, vyberal z neho peňažné prostriedky, a hoci v zmluve nebolo dohodnuté povolené prečerpanie tohto účtu, bolo mu poskytnuté a žalovaný ho splácal. Žalobca na účte žalovaného okrem úrokov započítaval aj poplatky za poskytnutie hypotekárneho úveru, poplatky za vedenie úveru, za balík služieb výhoda a za vykonané transakcie. Žalobca okrem toho započítal na účte žalovaného aj poplatky za upomienky vo výške á 15 eur dňa 19.9.2013, 17.4.2013, 22.4.2014, 12.5.2014 a á 30 eur dňa 7.5.2013 a 16.6.2014 spolu 120 eur, poplatok za iné úkony k úveru 24 eur dňa 10.12.2013, poplatok za vedenie exekúcie á 5 eur dňa 31.7.2014 a 28.8.2014 spolu 10 eur, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkonom rozhodnutia á 5 eur dňa 30.9.2014, 31.10.2014, 28.11.2014, 31.12.2014, 30.1.2015, 27.2.2015, 31.3.2015, 30.4.2015, 29.5.2015, 30.6.2015 a 31.7.2015 spolu 55 eur. Zo záverečného výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalobca dlh žalovaného vo výške 457,93 previedol na svoj interný účet.

9. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o bežnom účte podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorú zmluvné strany uzavreli 2.11.2010. Pretože žalobca pri uzatváraní zmluvy a plnení z tejto zmluvy konal ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahuje § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmluve nebolo podľa § 710 Obchodného zákonníka dohodnuté, že žalobca vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď na to nebude mať žalovaný na účte potrebné peňažné prostriedky, a preto sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb nespravovali zmluvou o úvere a tento úver preto nie je spotrebiteľským úverom, na ktorý by sa vzťahoval zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky žalobcu a hoci sa žalovaný na pojednávaní nevedel vyjadriť k tomu, či mu ich žalobca dal k dispozícii, podľa zmluvy bol s nimi oboznámený a súhlasil s nimi, čo napokon ani v konaní žalovaný nenamietal. Žalobca sa v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach zaviazal pre žalovaného založiť a viesť bežný účet a žalovaný sa zaviazal mať na tomto bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov a zaplatiť žalobcovi poplatky, ktoré mu v súvislosti so zriadením a vedením účtu bol oprávnený žalobca na tomto účte účtovať ako aj úroky v prípade nepovoleného prečerpania tohto účtu. V konaní bolo výpismi z účtu preukázané, že žalobca si svoje povinnosti splnil, pretože založil a viedol pre žalovaného bežný účet, ktorý žalovaný nesporne využíval a vykonával na ňom transakcie. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si svoje povinnosti nespĺnil, pretože na svojom účte nemal dostatok peňažných prostriedkov na príkazy na platby a ani na zaplatenie úrokov a poplatkov. Výpismi z účtu bolo preukázané, že žalobca účtoval žalovanému poplatky za poskytnutie hypotekárneho úveru, za vedenie tohto bežného účtu, za dohodnutý balík služieb a za transakcie. Hoci sa žalovaný k dojednaniám o týchto poplatkoch nevedel vyjadriť, zo zmluvy vyplýva, že boli platne dohodnuté a nie sú v značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a preto nie sú neprijateľné a ich výška je uvedená v sadzobníku, pričom poplatky za vedie účtu účtoval žalobca žalovaného len do 10.6.2013. Výpismi z účtu však bolo preukázané aj to, že žalobca okrem uvedených poplatkov vyúčtoval žalovanému aj poplatky za upomienky, za vedenie exekúcie, príplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkonom rozhodnutia a poplatok za iné úkony v celkovej výške 209 eur. Tieto poplatky sú však v značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného, ktorý je spotrebiteľom, pretože sa týkajú služieb, ktoré neboli uskutočnené v záujme žalovaného. Takéto

dojednania spotrebiteľská zmluva nemôže podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahovať. Pretože tieto dojednania neboli v zmluve individuálne dojednané a žalobca nepreukázal opak, sú tieto dojednania podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné, a preto neplatné. Žalobca preto tieto poplatky účtoval žalovanému neoprávnené, a preto nemá nárok na ich zaplatenie, resp. na započítanie peňažných prostriedkov žalovaného na tieto poplatky. Žalobca okrem toho v konaní ani nepreukázal, že žalovanému tieto služby aj poskytol, t.j. že mu vyhotovil a zaslal upomienky, že viedol exekúciu, že viedol účet postihnutý exekúciou/výkonom rozhodnutia a aký iný úkon pre žalovaného vykonal. Žaloba je preto dôvodná v časti o zaplatenie istiny pozostávajúcej z nezaplatených úrokov, poplatkov a nepovolených platieb iba vo výške 248,93 eur (457,93-209=248,93). Žalovaný v konaní namietal, že voči žalobcovi neeviduje žiaden dlh, avšak tieto svoje tvrdenia nepreukázal. V konaní nebolo sporné, že žalobca uzavrel bežný účet žalovaného, ale od žalovaného požaduje z istiny platenie úroku 28 % ročne od 22.8.2015 do zaplatenia. Zo žiadnych zákonných ustanovení však takýto nárok žalobcu nevyplýva a nevyplýva mu ani zo žiadnych zmluvných ustanovení a to zmluvy a ani Všeobecných obchodných podmienok platných a účinných v čase vzniku zmluvného vzťahu. Žalobca v odvolaní poukazoval na svoje Všeobecné obchodné podmienky a to bod 3.12, ktoré neboli platné v čase vzniku toho zmluvného vzťahu. Keby aj všeobecné obchodné podmienky takéto ustanovenia obsahovali, sú v značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, pričom takéto dojednania spotrebiteľská zmluva nemôže podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahovať. Pretože tieto dojednania by neboli vo všeobecných obchodných podmienkach individuálne dojednané a žalobca nepreukázal opak, boli by tieto dojednania podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné a preto neplatné. Z uvedených je žaloba aj v tejto časti dôvodná.

10. Žalovaný požadoval, aby mu súd uložil zaplatiť plnenie v splátky 20 eur mesačne, ktorú žiadosť odôvodnil svojimi záväzkami. Pretože žalovaný svoju negatívnu finančnú situáciu nijakým spôsobom nepreukázal a pretože dosahuje príjem, z ktorého je podľa súdu schopný dôvodne žalovanú istinu zaplatiť v zákonnej patričnej lehote 3 dní, a preto nie je dôvodné mu umožniť zaplatenie plnenia v splátkach, rozhodol súd, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 248,93 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a pretože žalobca bol úspešný v rozsahu 54,36 % (248,93 eur z 457,93 eur) a neúspešný v rozsahu 45,64 % (209 eur z 457,93 eur) súd rozhodol, že žalobca má podľa § 255 ods. 1 CSP proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,72 %. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že podľa dokladov je názoru, že žalobca nemá nárok na sumu 248,93 eura. Taktiež uviedol, že má nepriaznivý zdravotný stav. Navrhol zamietnutie žaloby.

13. Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie včas aj žalobca v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania. Uviedol, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Podľa uvedeného ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Žalobca má za to, že v súlade s prejednávajúcou zásadou civilného sporového konania aj v spotrebiteľských sporoch. K zamietnutému nároku žalobcu na 28 % úrok ročne uviedol, že vzťah sa riadi ustanoveniami Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (Zmluva o účte) v spojení s Všeobecnými obchodnými podmienkami banky, Sadzobníkom poplatkov a Výveskou úrokových sadzieb, na ktoré Zmluva o účte odkazuje a s ktorými sa žalovaný podľa svojho vyhlásenia v Zmluve o účte v celom rozsahu oboznámil a na základe Zákona č. 129/2010 Z. z. - ustanovenia o prekročení podľa § 2 písm. f) prekročením sa rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania, a podľa § 18. Aj bez dojednaní v zmluve by sa prekročenie prečerpania spravovalo zákonom a zmluva nemusí obsahovať údaj o výške úroku, pretože z § 18 vyplýva, že postačuje, aby veriteľ spotrebiteľa informoval. Žalobca si takú povinnosť splnil. Poukázal aj na Čl. III oddiel A bod 15 VOP, podľa ktorého sa klient zaväzuje dodržiavať na účte/vkladnej knižke kladný (kreditný) zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov/vkladných knižiek. Poukázal tiež na bod 19 a 23 čl. III VOP. V tejto súvislosti odkázal obsahom na

niektoré rozhodnutia všeobecných súdov aj na rozhodnutie tunajšieho súdu a senátu 5Co v spore sp. zn. 5Co/140/2018.

14. Vo vzťahu k nároku na poplatky za upomienku a výzvu a za vedenie účtu žalobca v odvolaní uviedol, že poskytovanie vedenia účtu a služieb s tým spojených je nepochybne hlavným predmetom plnenia pri Zmluve o bežnom účte. Poplatky za tieto služby sú potom jednoznačne cenou za tieto služby. Poukázal na ust. § 53 ods. 1 OZ. Poplatky za vedenie účtu a súvisiace služby teda predstavujú dojednanie o cene plnenia v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ v rozhodnom znení. Ako vyplýva z vyššie uvedených ustanovení, zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Osobitne k poplatku za upomienku a výzvu uviedol, že ide o skutočné náklady banky, ktoré vznikli v súvislosti s omeškaním dlžníka. Poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Úlohou poplatku za upomienku je (okrem iného) zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby neplnenie jeho povinností bolo pre neho ekonomicky nevýhodné. Žalobca uviedol náklady 15,87 eura za upomienku a 31,08 eura za výzvu, ktoré súviseli s omeškaním a vystavením upomienky a výzvy (v nich sú zahrnuté náklady na mzdy, na informačný systém, dátové a telekomunikačné a poštové služby, náklady na budovy a prevádzkové priestory a náklady na odpis hmotného a nehmotného majetku). Obdobne uviedol zloženie nákladov za vedenie účtu postihnutého exekúciou. K upomienkam za vedenie účtu postihnutého exekúciou uviedol, že súd nevyzval žalobcu na doplnenie žaloby. K výroku o náhrade trov konania uviedol, že nárok bol dôvodný v celom rozsahu, preto mal byť úspech vo výške 100 %. Odvolanie žalovaného navrhol žalobca odmietnuť.

15. K odvolaniu žalobcu sa žalobca nevyjadril.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že odvolanie žalobcu a odvolanie žalovaného bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo čiastočne dôvodné a odvolanie žalovaného nedôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18. Podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

19. Podľa § 708 ods. 1 ObZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

20. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma (§ 708 ods. 2 ObZ).

21. Podľa § 709 ods. 1 ObZ banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

22. Podľa § 710 ObZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

23. Podľa § 711 ods. 1 ObZ za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

24. Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Odvolací súd uvádza, že podstatnými časťami zmluvy o bežnom účte, okrem určenia zmluvných strán a záväzku banky zriadiť pre majiteľa bežný účet, je určenie doby, od ktorej sa bežný účet zriaďuje, a určenie meny, v ktorej sa bežný účet zriaďuje. Bežný účet banka zriaďuje vždy na konkrétnu menu, pričom určenie meny, v ktorej je účet zriadený a vedený, tvorí podstatnú časť zmluvy o bežnom účte. Zmluva o bežnom účte nemá obligatórne povahu odplatnej zmluvy, keďže záväzok zaplatiť banke odplatu za zriadenie a vedenie bežného účtu netvorí podstatnú časť tejto zmluvy, to znamená, že táto zmluva môže byť dohodnutá aj ako bezodplatná zmluva. Kogentný charakter má výlučne úprava úhrady nákladov za vykonanie platieb, podľa ktorej je banka oprávnená požadovať za vykonanie platieb úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. Hlavnou funkciou bežného účtu, ktorý možno zriadiť nielen pre právnické ale aj pre fyzické osoby, je vykonávanie platobného styku.

26. Zmluva o bežnom účte je z hľadiska charakteru obchodno-záväzkového vzťahu absolútnym obchodom, čo znamená, že sa spravuje treťou časťou OBZ bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy, t. j. či ide o podnikateľov, alebo nepodnikateľov (§ 261 ods. 6 písm. a/). Ak je účastníkom zmluvy spotrebiteľ, treba prihliadať aj na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zmluva o bežnom účte je konsenzuálny kontrakt. Bežný účet sa nezriaďuje automaticky dohodou zmluvných strán o uzavretí zmluvy o bežnom účte, touto zmluvou sa banka zaväzuje, že bežný účet od určitej doby zriadi. Zmluvnými stranami sú banka a majiteľ účtu. Majiteľom účtu môže byť fyzická osoba, resp. právnická osoba bez ohľadu na skutočnosť, či je podnikateľom alebo nie. Ak je majiteľom účtu - účastníkom zmluvného vzťahu - spotrebiteľ (fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti), je potrebné aplikovať na vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o bežnom účte aj ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl.

27. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišne zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 2).

30. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd uvádza, že v tomto prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, preto platí osobitná úprava konaní so slabšou stranou sporu (§ 290 a nasl. CSP). Špeciálna úprava spotrebiteľskej právnej ochrany vtelená do procesného kódexu, ktorým sa riadi aj toto konanie vzišla okrem iného aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (napr. C-240/98 až C-244/98, alebo C-497/13, C-137/08, C-472/11).

32. V zmysle tejto judikatúry je potrebné vnímať aj ustanovenie § 295 CSP. Jeho cieľom je umožniť súdu posúdiť nekalú povahu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, a to aj bez návrhu spotrebiteľa. Aj keď to z gramatického výkladu komentovaného ustanovenia explicitne nevyplýva, v zmysle vyššie uvedenej judikatúry SDEÚ ide o vykonávanie dôkazov, ktoré by mohli byť v prospech spotrebiteľa. Z citovanej judikatúry SDEÚ vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť

spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Vnútroštátny súd totiž musí prihliadnuť na nekalú povahu spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu spotrebiteľa. Toto pravidlo neplatí jedine vtedy, ak spotrebiteľ s takýmto postupom vysloví nesúhlas, teda prejaví vôľu byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou naďalej viazaný (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1030-1031 s.).

33. V zmysle vyššie uvedeného je treba konštatovať, že hoci žalovaný ako spotrebiteľ bol v konaní nečinný a „nepoprel“ rozhodujúce skutkové tvrdenia, súd nemohol rezignovať na činnosť, ktorá napĺňa obsah spravodlivo „vyrovnávajúceho“ procesu vo vzťahu k slabšej strane sporu. Potom prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že nemožno sa uspokojiť s dôsledkami ust. § 150 a § 151 CSP, pretože v tomto prípade nejde o klasický spor dvoch „rovnocenných“ strán.

34. Odvolací súd vo vzťahu k jednotlivým nárokom uplatneným v konaní konštatuje, že vo vzťahu k prvoinštančným súdom priznanej výške nároku vo výške 248,93 eura, ktorý bol tvorený nepovoleným prečerpaním (z pôvodne celej žalovanej sumy 457,93 eura), možno konštatovať správnosť zistení súdu o prípustnosti, dovoľovanosti a dôvodnosti poplatkov za poskytnutie a vedenie tohto bežného účtu, a za dohodnutý balík služieb a za transakcie. K uvedeným nárokom odvolací súd konštatuje, že tieto nebolo možné označiť za poplatky, ktoré by nemali zmluvný, zákonný prijateľný (§ 53 ods. 5 OZ) základ. Hoci žalovaný v odvolaní len konštatoval, že na uvedené žalobca nárok nemá, odvolací súd nezistil, že by uvedené poplatky boli postihnuté (z hľadiska podmienok zmluvy) neprijateľnosťou a neplatnosťou.

35. Vo vzťahu k poplatkom týkajúcim sa upomienok za vedenie exekúcie, príplatkov za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkonom rozhodnutia a poplatku za iné úkony v celkovej výške 209 eur sa uvedené konštatovať nedá. S konštatovaním prvoinštančného súdu, že žalobca nepreukázal realizáciu poplatkov sa možno stotožniť. V tomto konaní prvoinštančný súd už rozhodoval svojim rozsudkom zo dňa 8.11. 2017, č. k.10C/175/2016-41, pričom na odvolanie bol napadnutý rozsudok odvolacím súdom uznesením zo dňa 23.1.2019, č. k. 5Co/61/20018-185 zrušený a spor bol prvoinštančnému súdu vrátený na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z obsahu zrušeného prvoinštančného rozsudku vyplývalo, že súd zamietol žalobu (okrem iného) aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu nároku na poplatky. Odvolací súd konštatuje, čo je zároveň v zhode s dôvodmi prvoinštančného súdu v skoršom rozsudku, že z obsahu žaloby nebolo možné zistiť (z tvrdení), čo tvorí základ a podstatu prečerpania (aké poplatky, položky). Uvedené bolo odstránené v neskoršom konaní. Vo vzťahu k dôkazom, ktoré mal žalobca v zmysle § 132 ods. 3 CSP povinnosť pripojiť možno konštatovať, že neoznačenie dôkazov nie je vadou žaloby. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej síce neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 486 s). Hoci v neskoršom konaní nárok na časť priznaných poplatkov žalobca preukázal, vo vzťahu k zvyšku uplatnených poplatkov nie, hoci vedel, že podstata skoršieho zamietnutia žaloby súvisela aj s nepreukázaním nároku na položky tvoriace prečerpanie s tým, že uvedené bolo treba pre úspech v konaní preukázať. Dôkazom o „jednoduchej“ dosiahnuteľnosti dôkazu o vyhotovení a doručovaní upomienok v skoršom konaní je aj to, že žalobca časť v odvolacom konaní vyhotovených upomienok predložil, aj keď bez dokladu o doručovaní. Z pohľadu § 366 CSP nejde o novoty, ktoré boli prípustné. Navyše, uvedené poplatky (v sume 209 eur) z pohľadu základného účelu poskytovania bežného účtu neboli ako služby k účtu uskutočňované v súlade so záujmom žalovaného ako spotrebiteľa, a preto ich ani nebolo možné považovať za nárokovateľné. Z tohto dôvodu bolo na mieste žalobu v uvedenej časti zamietnuť.

36. Pokiaľ išlo o záver prvoinštančného súdu o nemožnosti priznať žalobcovi z dlžnej sumy úroky vo výške 28 %, tento podľa názoru odvolacieho súdu správny nebol.

37. Podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

38. Podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a/ prekročení, b/ výške prekročenej čiastky, c/ úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d/ akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e/iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

39. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietky žalobcu v odvolaní ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci v časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby sú dôvodné.

40. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

41. Z obsahu spisu a výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 2.11. 2010 uzatvorili žalobca ako banka a žalovaný ako majiteľ účtu, Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v zmysle § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a § 43b Občianskeho zákonníka.

42. V zmysle bodu 3.4 VOP banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených. V zmysle bodu 3.8 klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane.

43. Citované ustanovenie, ktoré sa stalo obsahom zmluvy, definuje spôsob vzniku a práva a povinnosti zmluvných strán pri nepovolenom prečerpaní. Žalobou uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z istiny vo výške nepovoleného prečerpania má teda celkom zrejme zmluvný základ v citovanom ustanovení. V otázke prečerpania je však úprava v § 710 Obch. zák. doplnená úpravou v citovanom zákone č. 129/2010 Z. z.

44. V obsahu Čl. VII. zmluvy vyplýva, majiteľ účtu vyhlásil, že obdržal obchodné podmienky s tým, že banka je oprávnená tieto meniť s povinnosťou ich zverejniť. V prípade použiteľnosti sa aplikujú aj ustanovenia VOP. V tejto súvislosti je treba povedať, že v prípade zmeny VOP, alebo sadzobníkov banky, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, je klient viazaný novšou úpravou sadzobníka, resp. VOP. Samozrejme tie poplatky a úrokové sadzby, ktoré sa aktivovali v skoršom období sa stanovujú podľa času, kedy klient úkon realizuje. Napr. ak ide o poplatok za hotovostný vklad, tento sa určuje podľa sadzobníka účinného v čase realizácie vkladu, pokiaľ nie je iná dohoda.

45. Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

46. Z ustanovenia § 18 ZoSÚ vyplýva, že ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe,

ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

47. Zákon č. 129/2010 Z. z. rozoznáva dve formy úveru, ktoré oprávňujú dlžníka čerpať prostriedky nad rámec kladného zostatku bežného účtu: povolené prečerpanie splatné na požiadanie alebo do troch mesiacov (§ 1 ods. 4) a prekročenie (§ 1 ods. 5). Povoleným prečerpaním sa podľa § 2 písm. e/ cit. zákona rozumie spotrebiteľský úver, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa. Povolené prečerpanie sa spravuje ustanoveniami cit. zákona vymenovanými v § 1 ods. 4 a osobitným ustanovením § 10 cit. zákona. Prekročením sa podľa § 2 písm. f/ cit. zákona rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Na prekročenie sa použijú ustanovenia výslovne vymenované v § 1 ods. 5, medzi ktorými okrem iného nie je citovaný § 9 ods. 1, ktorý upravuje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani odsek 2, ktorý okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj osobitné náležitosti, sa teda na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia nevzťahuje ani ustanovenie § 9 ods. písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru. Z uvedených ustanovení možno usudzovať, že poskytnutie „nepovoleného“ prekročenia nie je viazané ani na existenciu písomnej zmluvy, čomu aj zodpovedá definícia „automaticky prijatého“ prečerpania.

48. Nepovolené prečerpanie, ktorým je automaticky prijaté prečerpanie, banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby debetného úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu. V tomto prípade žalobca podľa žaloby a výpisu z účtu uzavrel účet v roku 2015, a žiadal úrok za nepovolené prečerpanie vo výške 28 % odo dňa 22.8.2015. Vychádzajúc z takej skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že úročiť bolo treba sumu nepovoleného prečerpania podľa neskoršieho sadzobníka, ktorý taký úrok pre nepovolené prečerpanie založil. Aktualizáciu VOP a sadzobníka poplatkov (aj pre rok 2015) mal žalovaný oznamovanú aj prostredníctvom textového oznamu na výpisoch z účtov. Výšku stanoveného debetného úroku bolo možné dohľadať aj na internetovom portáli žalobcu. Z pohľadu záverov prvoinštančného súdu o neprijateľnosti a nerovnováhe vo vzťahu k úroku z nepovoleného prečerpania odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na význam, ktorý je „zabezpečený“ úrokom vo výške 28 %, a teda, že ide o prečerpanie, ktoré nie je inak oprávnené, bolo možné sa prikloniť k záveru, že aj výška takého úroku zodpovedá hodnote závažnosti stavu nepovoleného prečerpania, ktoré ako povinnosť neprečerpať bežný účet porušil majiteľ účtu. Z obdobnými „trestnými“ sadzbami sa odvolací súd stretáva aj u iných bankových spoločnostiach.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené a skutočnosť, že odvolanie podali tak žalovaný ako aj žalobca (preskúmaný bol celý napadnutý rozsudok) odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

50. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania, pričom bol pomerne voči žalovanému úspešný (v časti istiny 248,93 eura a úroku 28 % do rozhodnutia súdu dňa 18.11.2020 v sume 365,87 eura) a neúspešný vo výške 209 eur (zamietnutá časť), preto celkový úspech je vo výške 32,2 % (66,1 - 33,9), ktorý rozsah nároku na náhradu trov prvoinštančného konania má voči žalovanému (zmenou výroku o trovách prvoinštančného konania v zmysle § 388 CSP). O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že pri pomernom úspechu strán sporu rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

54. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).